

## **Chương 458: Thảm Hoạ Cổng (10) - Thống Nhất Ma Giáo Và Thần Giáo**

(Số từ: 4027)

**Nguồn dịch: Eng**

**Trans: Tluc**

12:54 PM 10/06/2023

Hầu hết những người này đều đã mất gia đình, và họ đã trốn thoát khỏi nanh vuốt của những con quái vật mà vẻ ngoài của chúng có thể gây ra vết thương cả đời.

Không có gì ngạc nhiên khi trạng thái tinh thần của họ không bình thường.

Họ chạy trốn chỉ đơn giản là để sống sót, và trong khi chạy trốn, họ không có thời gian để nghĩ về những điều như vậy. Nhưng một khi họ đến Quần đảo Edina và có thể sống mà không bị đe dọa đến tính mạng, họ đột nhiên bị ám ảnh bởi hậu quả bạo lực của những trải nghiệm của họ.

Trên thực tế, vô số người đã tự kết liễu đời mình sau khi đến Quần đảo Edina, bị choáng ngợp bởi những suy nghĩ về những gì họ đã mất.

Như Airi đã nói, họ cung cấp một lối thoát tạm thời khỏi thực tế địa ngục mà những người này phải đối mặt.

Hiệu quả là đáng kể hơn bất cứ ai có thể tưởng tượng.

Họ gây ra những giấc mơ mang lại cảm giác bình yên và tĩnh lặng.

Mặc dù có tác dụng phụ là những người tị nạn trở nên bị ám ảnh bởi những Succubi giống như những kẻ nghiện ngập, nhưng cuối cùng, không thể phủ nhận những khoảnh khắc bình yên tinh thần ngắn ngủi dành cho những người từng trải qua địa ngục là hữu ích.

Các Succubi đã bắt đầu bằng cách tư vấn riêng cho những người tị nạn, lắng nghe câu chuyện của họ, và nếu cần, điều chỉnh giấc mơ của họ để ngăn chặn những cơn ác mộng.

Ban đầu, danh tiếng của họ, bao gồm cả Airi, đã ở dưới đáy. Thậm chí đã có lúc dư luận trở nên chua chát khi có tin tức rằng họ thậm chí không phải là con người mà là Ma tộc.

Nhưng với những người tị nạn thì khác.

Những Succubi tốt bụng và hay cười, người đã lắng nghe và an ủi họ khi họ đến vùng đất đáng sợ nơi lũ quỷ sinh sống, chỉ có thể được coi là thiên thần dưới hình dạng ác quỷ đối với những người tị nạn.

Vì vậy, những người tị nạn thích các Succubi hơn tôi, Ma vương, và họ thích Airi, thủ lĩnh của các Succubi, thậm chí nhiều hơn.

Giấc mơ là gì?

Dù biết rằng khoảng thời gian nghỉ ngơi nhỏ nhoi có được trong họ không thể thay đổi thực tại, con người vẫn khao khát những giấc mơ hạnh phúc và yêu quý những yêu nữ đã ban cho họ.

Con người có thể bị chi phối bởi những giấc mơ khác hơn là những cơn ác mộng.

Trong thời gian này, cả tôi và Succubi đều học được điều gì đó mới mẻ.

“Bệ hạ, tất cả hành khách đều đã xuống thuyền.”

Người tiếp cận tôi có khuôn mặt nhợt nhạt, mặc áo choàng đen.

"Làm tốt lắm."

Tất cả các thuyền buồm đều có tốc độ chèo thuyền cố định.

Và vì những con tàu bắt đầu chìm trong biển cùng với những người tị nạn do bão, tôi đã chỉ định một pháp sư từ chủng tộc Ma cà rồng phụ trách từng con tàu.

Với sự giúp đỡ của các pháp sư, họ có thể chèo thuyền an toàn qua những cơn bão dữ dội và nhanh chóng qua những vùng biển lặng.

"Còn nữa, Lôi Vương sẽ sớm trở lại."

"...À, ta hiểu rồi. Hiểu rồi."

Nói xong, trưởng tàu lui ra ngoài.

Harriet de Saint-Owan quan sát con ma cà rồng đang rút lui với đôi môi hơi run.

"Liệu Liana... có thích biệt danh đó...?"

"Cô ấy chắc chắn sẽ tỏ ra không thích nếu không. Cô ấy phải thích nó."

"Là vậy sao...?"

Họ gọi cô là một trong Tứ Thiên Vương hay đại loại thế.

Tại một thời điểm nào đó, mọi người bắt đầu gọi Liana de Grantz là Lôi Vương.

Và vì cô ấy dường như không bận tâm, nên có vẻ như cô ấy đã thầm thích nó.

Liana phụ trách các nhiệm vụ giải cứu người tị nạn và bảo vệ căn cứ tại Cảng Mokna, điểm kết nối lục địa của Quần đảo Edina.

Vì vậy, trên thực tế, hầu hết các cuộc giải cứu người tị nạn đều do Liana chịu trách nhiệm.

Trên lục địa, đó là Liana.

Khi đến quần đảo, đó là Airi.

Cả hai đều chịu trách nhiệm về những người tị nạn theo cách riêng của họ.

"Có vẻ như quá trình lên bờ đã kết thúc."

"...Đã?"

Mặc dù tôi nghĩ rằng sẽ mất khá nhiều thời gian, nhưng có vẻ như quá trình lên bờ của những người tị nạn đã hoàn tất?

Harriet hơi nghiêng đầu.

"Con số có vẻ hơi thấp... Hmm... hay không?"

"Không có vấn đề gì xảy ra. Hãy quay lại."

"Được rồi."

Lần này, những người tị nạn đã đến nơi an toàn mà không có bất kỳ chấn động hay vấn đề cụ thể nào.

Mặc dù gần đây không có vấn đề nghiêm trọng nào xảy ra do được giáo dục trước kỹ lưỡng, nhưng đã có nhiều vấn đề nghiêm trọng trong thời gian đầu.

Một số người quá sợ hãi và cố gắng bỏ chạy.

Khi đến nơi, có khá nhiều người nổi cơn thịnh nộ, nói rằng họ sẽ giết tất cả mọi người.

Họ lập luận rằng nếu Ma Vương là nguyên nhân của tất cả những điều này, làm sao họ có thể sống dưới sự cai trị của hắn?

Nói đúng ra, đã có người trút giận bằng những lời lẽ không hoàn toàn sai.

Và họ nhận thức rõ rằng sự bất mãn và hận thù như vậy nằm im lìm trong nhân dân.

\*\*\*

Biết rằng Ma vương là nguyên nhân của tất cả sự hỗn loạn này, có những người thà chết chứ không sống dưới sự bảo vệ của anh ta.

Tuy nhiên, tất cả sự tức giận và thù hận của họ không thể được bày tỏ trước mặt tôi.

Họ biết rằng không có sự thay thế cho tôi.

Trừ khi họ chuẩn bị sẵn sàng để chết, không có ai sẽ cố gắng đối đầu trực tiếp với tôi.

Tất nhiên, đó là để nói rằng có những người như vậy.

Tôi chưa bao giờ bào chữa hay biện luận cho bản thân mình.

Tôi chỉ đơn giản là giải cứu họ khỏi lục địa, cung cấp cho họ nơi ở và thức ăn, đồng thời thực hiện các biện pháp để họ có thể sống như một phần của quần đảo.

Sau khi giao chúng cho những nơi trú ẩn tạm thời trong một thời gian, chúng được gửi đến các khu định cư trên đảo Edina hoặc một nơi nào đó trên các đảo khác.

Dù muốn hay không, họ phải sống một cuộc sống mới ở những nơi mà chúng tôi chỉ định cho họ.

Thức ăn và chỗ ở miễn phí chỉ là tạm thời và chúng tôi không thể chịu trách nhiệm cho họ trong suốt phần đời còn lại của họ.

Giống như việc họ phải làm quen với cảnh sống lẫn lộn với lũ quỷ trong quần đảo, họ cũng phải chấp nhận sự cai trị của tôi, nguyên nhân của tất cả những sự việc này.

Mặc dù tôi biết rằng sự tức giận và thù hận dữ dội này có thể biến thành một con dao cứa vào cổ



họng tôi, nhưng họ biết rằng sẽ không có tương lai cho họ nếu họ làm điều đó.

Họ biết rằng thức ăn, quần áo và chỗ ở của họ được duy trì bởi sức lao động của ma quỷ, đó là sự phục vụ gần như tự nguyện.

Tất nhiên, không phải tất cả họ đều như vậy.

“Ôi, Bệ Hạ, Ma Vương...”

"Có vẻ như ngài ấy đã ra ngoài để kiểm tra..."

Trong số những người gặp tôi khi đi trên phố, có người cúi đầu thật sâu cho đến khi tôi đi ngang qua.

Nhiều người tin rằng sự cố công xảy ra là do tôi, chỉ là một tin đồn vô căn cứ được lan truyền bởi Đế chế.

Nếu tôi đã làm như vậy, sẽ không có lý do gì để giải cứu và nuôi sống con người như thế này.

Nhiều người tin rằng những tin đồn về Ma vương đều là sai sự thật và rằng Ma vương thực sự là một sinh vật nhân từ.

Trên thực tế, tôi là người đã dập tắt tất cả các sự cố Cổng trong quần đảo, cứu toàn bộ khu vực.

Tôi đã không nói bất cứ điều gì về sự thật hay những lời nói dối.

Ngay từ đầu, tôi đã không trở thành vua bằng cách nhận được sự ủng hộ của họ.

Tôi thống trị họ bằng sức mạnh của mình, và tôi có sức mạnh để duy trì ngai vàng của mình.

Nếu phe đối lập của tôi trở nên quá mạnh, tôi có quyền thanh trừng họ.

Vì vậy, cho dù người dân ghét hay tôn thờ tôi, điều đó không quan trọng đối với tôi.

Một số ghét tôi, và một số tôn thờ tôi.

Trên thực tế, điều này luôn xảy ra ở bất kỳ quốc gia nào, trong bất kỳ thời đại nào.

\*\*\*

Sau khi trở về Cung điện, tôi chợt nhận ra sự thật.

"Bệ hạ, tại tị nạn quận phía nam xảy ra án mạng."

"...Thật sự?"

Đúng là an ninh không ổn định nên tin tức về những tội ác như vậy đã đến tai tôi.

Một vụ án giết người.

Nhưng nghe vậy, thay vì sốc, tôi lại nhíu mày, nghĩ lại chuyện rắc rối gì đây.

"Tôi qua, hai người đàn ông trưởng thành đã cãi nhau và một người dùng dao đâm chết người kia.

Thủ phạm hiện đang bị an ninh trại tị nạn tạm giữ."

"...Hãy điều tra và nếu nó có vẻ bản thủ, hãy giết hắn ta. Nếu có thể tha thứ được, hãy gửi hắn ta đến trại lao động."

"Rõ, thưa Bộ hạ."

Không có gì đáng ngạc nhiên khi bạo lực của những người tị nạn đột nhiên bùng phát.

Vượt qua nghịch cảnh và đối mặt với hoàn cảnh khó khăn mới đi được đến đây, không thể đổ lỗi cho họ vì hành vi trộm cắp vặt hay thậm chí là những trường hợp nghiêm trọng như thế này.

Điều quan trọng là môi trường không phù hợp để tạo ra các nhà tù quy mô lớn để chứa chúng.

“Thưa Bộ hạ, một người quản lý cánh đồng đã bị bắt quả tang đang ăn cắp hoa màu từ đất nông nghiệp bên ngoài quận phía đông của trại tị nạn...”

"Gửi hân ta đến trại lao động."

"Rõ, thưa Bộ hạ."

Không có lựa chọn nào khác ngoài việc đối xử với các tù nhân còn tệ hơn cả những người tị nạn, vì thiếu nhà tù nghiêm trọng để giam giữ họ.

Hầu hết các tù nhân không bị giam giữ trong nhà tù mà bị cưỡng bức lao động tại các cơ sở cách ly lớn. Thà dùng họ làm sức lao động còn hơn là giết họ và bịt mồm họ lại.

Tại một số thời điểm, mọi thứ dường như chỉ là những con số.

"Bộ hạ, đêm qua..."

"Bộ hạ."

"Bộ hạ..."

"Bộ hạ."

Theo đúng nghĩa đen.

Cảm giác như tôi sắp phát điên.

\*\*\*

Sau khi thời gian báo cáo chính thức kết thúc, Harriet thận trọng hỏi khi đi dọc hành lang.

"Nghỉ mấy ngày thì thế nào? Mấy ngày này em có thể đảm đương công vụ."

"Không, em không thể bởi vì em sẽ làm điều đó tốt hơn anh."

Nghe tôi nói, Harriet nhúm mày.

"Sao? Làm tốt không phải tốt sao?"

"Chà, nếu em xử lý công việc nhanh hơn và đưa ra quyết định sáng suốt hơn anh, em nghĩ những người bên dưới chúng ta sẽ nghĩ gì?"

"Ah..."

Nếu thư ký dưới quyền của nhà vua làm tốt hơn nhà vua, thì việc họ nghi ngờ tôi là điều đương nhiên.

Tất nhiên, Harriet sẽ đưa ra những quyết định sáng suốt hơn và giải quyết những cơn đau đầu này nhanh hơn tôi.

"Nếu em định làm điều này trong suốt phần đời còn lại của mình, anh sẽ không phiền đâu, nhưng nếu chỉ trong vài ngày thì tốt hơn là không nên làm. Vì lợi ích của em và của anh."

Đó không chỉ là mong muốn kiểm soát của cô ấy, mà nếu tôi trao lại hoàn toàn ngai vàng cho Harriet, cô ấy sẽ phải làm điều này đến hết đời.

Nếu mọi người biết được khả năng đặc biệt của Harriet khi cô ấy thay thế tôi trong vài ngày, họ sẽ không thể không nghĩ đến những lúc Harriet đảm nhận vị trí này.

Tôi không thể để một người xuất sắc như vậy thay thế vị trí của mình trừ khi tôi sẽ nhường vị trí đó hoàn toàn cho cô ấy.

"Anh nói đúng. Em không nghĩ xa đến thế. Em chỉ nghĩ rằng anh trông có vẻ quá mệt mỏi..."

Harriet thận trọng đặt tay lên trán tôi. Bàn tay hơi lạnh của cô ấy chạm vào da tôi.

Tôi có bị sốt không?

Tôi đã không chắc chắn.

"Này, con nhỏ hỗn xược. Tôi đã nói bao nhiêu lần với cô là đừng làm phiền Bộ hạ khi sử dụng địa vị của mình rồi?"

Về mặt Harriet trở nên chua chát khi nghe những lời từ cuối hành lang.

Đó là Olivia Lanze, mặc áo choàng linh mục màu xám.

"À, senpai đó lại đến rồi..."

"Tại sao, tôi không được phép ở đây?"

"Tại sao một người nên ở trong hội đồng luôn quanh quẩn trong Cung điện?"

"Và tôi sẽ làm gì nếu tôi bị nhốt cả ngày trong hội đồng? Cô nghĩ rằng tôi không biết cô chỉ muốn được ở một mình với Bộ hạ sao?"

"Thật sự, cô đang nói cái gì vậy? Kinh tởm."

Tôi miễn cưỡng nhìn Olivia đến gần và nhìn chằm chằm vào Harriet.

Liana là một chiến binh nóng cốt ở tiền tuyến.

Airi đang chăm sóc chấn thương cho những người bị nạn.

Harriet luôn ở bên cạnh tôi, cố vấn cho tôi và đóng vai trò là Thư ký.

"Tôi phải đi giảng đạo cho những người tị nạn đến hôm nay một chút. Trước đó tôi chỉ đến để xem mặt Bộ hạ."

Olivia Lanze đảm nhận vai Giáo hoàng trong United Sacred.

Điều đó có nghĩa là,

Ở Quần đảo Edina này, một tôn giáo giống như Tin lành đã trở thành đức tin chính thống, và Olivia Lanze là giáo hoàng của Giáo hội đó.

\*\*\*

Lực lượng Giáo phái Ma thần đã ẩn náu trong Sa mạc Gelkorir.

Theo thông tin Olivia cung cấp, Gallarsh, chúa tể của Friday, đã dẫn họ từ sa mạc đến phần phía nam của lục địa.

Ma vương đã tạo ra một quốc gia ở vùng biển phía nam xa xôi, với ý định biến những Người sùng bái quỷ thành người của mình.



Anh ta có thể tổ chức một hạm đội lớn và đưa hàng chục ngàn tín đồ Ma thần đến quần đảo.

Tuy nhiên, chắc chắn sẽ có sự can thiệp.

Cách thờ phượng của họ thật kỳ lạ, kể cả với tôi.

Tôi nên gọi nó là nguyên thủy hay tàn nhẫn?

Tôi không thể không phẫn nộ khi họ biện minh cho tất cả các loại thực hành kỳ lạ, bao gồm ăn thịt đồng loại và hiến tế con người, là ý chí của Ma vương.

Hơn nữa, họ không thể hòa nhập với công chúng nếu họ đã rơi vào những thói quen như vậy khi còn là Tín đồ Ma thần thay vì những tín đồ của Ngũ Đại Thần Giáo bình thường.

Vì vậy, dưới sự chỉ đạo của tôi, Olivia Lanze đã tiến hành một chiến dịch cải tạo quy mô lớn cho những Người theo tà giáo.

Họ coi tôi, Ma vương, là đại diện của quỷ.

Họ tin rằng việc tôi được chọn bởi hai Thánh tích là bởi vì các vị thần và ác quỷ thực ra là cùng một chúng sinh.

Một sự hiểu lầm lâu nay.

Những con quỷ không tin vào Giáo phái Ma thần; họ chỉ đơn thuần tin vào Ngũ Đại Thần Giáo. Chỉ do sự hiểu lầm của con người mà tôn giáo kỳ lạ của Giáo phái Ma thần đã ra đời, và bản chất của cả hai tín ngưỡng về cơ bản là giống nhau.

Vì vậy, đây không phải là một cuộc cải cách tôn giáo mà là một nỗ lực để giải quyết sự hiểu lầm lâu đời giữa con người và ma quỷ.

Có thể hiểu được, các tín đồ hiện tại của Ngũ Đại Thần Giáo và Ma Giáo không thiết tha cải cách tôn giáo.

Tuy nhiên, tôi đã được các vị thần chọn làm đại diện của Giáo phái Ma thần.

Hơn nữa, khả năng Olivia Lanze sử dụng đồng thời cả [Thần lực] của Towan và [Thần lực] của Kier là bằng chứng.

Ngũ Đại Thần Giáo đành phải chấp nhận Ma Giáo.

Những người theo Giáo phái Ma thần phải hiểu rằng Ngũ Đại Thần mới là những vị thần thực sự của họ.

Do đó, họ phải hiểu rằng không cần phải ăn thịt đồng loại, hiến tế con người, tra tấn hay khổ hạnh. Theo cách này, quá trình hợp nhất Thần giáo và Ma giáo đã diễn ra.

Đó không phải là một quá trình suôn sẻ.

Đã có những cuộc phản đối dữ dội từ những kẻ cực đoan, cả trong số các linh mục của Quần đảo Edina và giữa những người theo Giáo phái Ma thần.

Những người đã học cách ghét nhau phải thừa nhận rằng nguồn gốc của họ giống nhau.

Do đó, nhiều kẻ cực đoan cho rằng cả Ma Giáo và Ngũ Đại Thần Giáo, cũng như Olivia Lanze và tôi, đều là Tông đồ pha ke.

Nhưng chúng tôi đã có sức mạnh.

Tôi trấn áp những phần tử cực đoan.

Những người khăng khăng tuân theo những truyền thống vô lý đã bị biến thành vật hiến tế của con người, điều mà họ vô cùng mong muốn.

Các linh mục la hét về việc tiến hành các phiên tòa dị giáo đã bị tra tấn cho đến khi họ thừa nhận rằng tôi đúng. Họ bị bắt đứng ở quảng trường và rao giảng rằng những lời của tôi là đúng và rằng các vị thần và Giáo phái Ma thần là cùng một thực thể.

Không có cuộc tàn sát ồ ạt, nhưng nhiều người đã phải bỏ mạng.

Cuộc cải cách tôn giáo của tôi với Olivia đã đi đến kết luận với sự xuất hiện của bằng chứng.

Một số chấp nhận sự thật rằng nguồn gốc của Giáo phái Ma và Tín ngưỡng Thần thánh là như nhau. Trong số họ có cả các linh mục từ cả Thần giáo và Ma giáo.

Kết quả của việc chân thành tin tưởng và cố gắng hiểu sự thật này, các linh mục có thể sử dụng sức mạnh của Giáo phái Ma thần đã xuất hiện.

Giống như Olivia Lanze.

Các linh mục của Thần giáo có thể sử dụng sức mạnh của Giáo phái Ma thần, và các linh mục của Giáo phái Ma thần có thể sử dụng sức mạnh của Tín ngưỡng Thần thánh.

Bản thân điều này đã là bằng chứng.

Các linh mục phải hiểu rằng những hiện tượng này là bằng chứng không thể chối cãi.

Các vị thần và ác thần là cùng một thực thể.

Niềm tin khác nhau trong cùng một thực thể tạo ra sức mạnh khác nhau.

Từ sự hiểu biết mới này, những linh mục này đã thành lập một khái niệm tôn giáo mới gọi là United Sacred, và lãnh đạo của nó bây giờ là Olivia Lanze.

Ở Quần đảo Edina, giờ đây người ta thường biết rằng các vị thần và Giáo phái Ma thần dữ là một.

Và truyền bá sự thật này và cung cấp cho mọi người một nơi tôn nghiêm đức tin mới là sứ mệnh được giao phó cho Olivia.

Airi chăm sóc những chấn thương ngắn hạn và nghiêm trọng.

Sự an tâm lâu dài được cung cấp bởi đức tin mới của United Sacred.

Trong những tình huống cực đoan, hệ tư tưởng rất dễ thay đổi, và trong vòng hai năm, đức tin chính thống của Quần đảo Edina đã trở thành United Sacred.

Những người theo tà giáo thỉnh thoảng gây ra vấn đề, nhưng họ không còn tham gia vào các hoạt động như ăn thịt đồng loại và hiến tế con người nữa. Ngay cả khi họ từ được đại diện bởi Ma vương trở thành đại diện bởi các vị thần, họ vẫn tuân theo mệnh lệnh của tôi.

Xét cho cùng, Ma Giáo cũng là con người, vì vậy việc hòa nhập của họ không quá khó khăn.

Tuy nhiên, họ là một đội quân.

Các linh mục của Quần đảo Edina và lực lượng của Ngũ Đại Thần Giáo chưa bao giờ đặc biệt mạnh.

Giờ đây, phần lớn các linh mục của Giáo phái Ma thần đã trở thành đội quân riêng của tôi, có khả năng sử dụng [sức mạnh thần thánh] của các vị thần.

Đúng là một số lượng đáng kể các linh mục của Giáo phái Ma thần đã được phái đến Cảng Mokna. Ngay cả trong mắt tôi, các linh mục của Giáo phái Ma thần, những người có thể sử dụng đồng thời cả sức mạnh hồi phục và lời nguyền, xuất hiện như một dạng khủng bố không thể diễn tả được. Tôi không thể không tự hỏi liệu điều này có thực sự ổn không.

Cuối cùng, mọi người đều bận rộn sống cuộc sống của riêng họ.

Như Liana đã nói, mọi người đều đã đảm nhận một trách nhiệm quan trọng, khiến khó có thể phân biệt họ với Tứ Thiên Vương.

Ba trong số Tứ Quỷ Thiên Vương là con người.

Điều này có thực sự ổn không?

Xem xét rằng một trong Tứ Thiên Vương trước đó, Larken Simonstite, cũng là con người, có vẻ như đó không phải là một sự kiện kỳ lạ như vậy.

"Dù sao thì, em sẽ đi. Đừng làm quá sức, thưa Bệ hạ."

Olivia và tôi đã có một cuộc trò chuyện vui vẻ, và Olivia nhanh chóng rời khỏi Cung điện do lịch thuyết pháp của cô ấy.

Mặc dù cô ấy giữ danh hiệu là thủ lĩnh của Sacred Order, nhưng về cơ bản, Olivia là người phụ trách một phần rất quan trọng trong sức mạnh quân sự của tôi. Cô cũng quản lý các dự án chính trị cho thường dân.

Một nhà lãnh đạo tôn giáo, bộ trưởng quốc phòng và người quản lý dự án dân sự tất cả trong một.

Không có Olivia, chế độ của tôi sẽ không sụp đổ, nhưng tôi sẽ chết vì làm việc quá sức.

Harriet de Saint-Owan nheo mắt nhìn Olivia rời đi và thở dài thườn thượt.

"Sắp có một cuộc họp Hội đồng Trưởng lão."

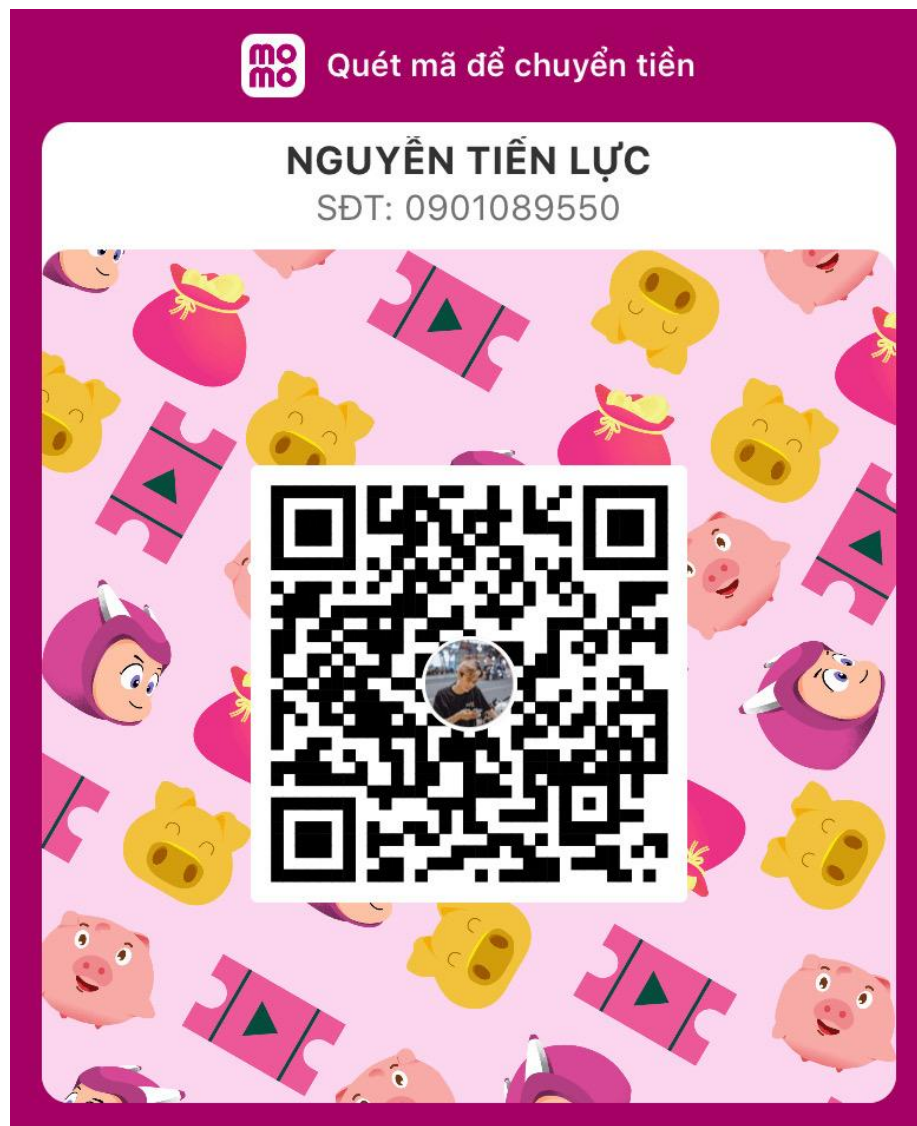


Trước lời nói của Harriet, tôi gật đầu.

Hội Đồng Trưởng Lão.

Nó đã trở thành một tên gọi khác của Hội đồng ma cà rồng.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)*



**Thanks For Reading**